

storie har været, forbavses man over de Indvendinger, der nu fremkomme mod, hvad der derom findes i Lovforslaget. For 6 Aar siden, da Lovforslaget om Indkomst- og Formueskat blev forelagt her af Ministeriet Reedtz-Thott, fandtes der intet saadant deri. Den Gang foresloges en ensartet Indkomstskat af $1\frac{1}{4}$ pCt. paa samtlige Indtægter. Der fremkom en Synken i Beskatningen nedefter derved, at der for alle Indtægter fradroges et ensartet Beløb som Eksistensminimum. Det var 600 Kr. for Kjøbenhavn, 500 Kr. for Købstæderne og 400 Kr. for Landdistrikterne. Dette Princip blev godkendt her i Folketinget, og den stigende Skala, som derved fremkom, blev af Folketinget i flere Samlinger fastholdt som det rigtige og tilstrækkelige. Spørgsmaalet om at gaa videre, om at indføre en stigende Skala med en voksende Procent op efter for de højere Indkomster, blev først taget op i den af Folketinget nedsatte Skattekommission i Aaret 1900. Det var den Gang aabenlyst for alle, at det at gennemføre denne ny Bestemmelse neppe vilde være en let Sag, man var i Tvivl om, hvorvidt det vilde være muligt at faa dette ny Element i Skatteløvene til at glide igennem i det andet Ting. Og man vil have lagt Mærke til, at endnu i indeværende Samling har Landstingets gamle Førstemand erklæret den stigende Skala for at være en Giftplante, der er indkommen paa Indkomstskatloven. Ikke desto mindre er det lykkedes at finde endogsaa fuldt ud Landstingets Tilslutning hertil. Men neppe er dette naaet, før man kommer og siger: Nu er det ikke nok. Det plejer ellers at være saa, at Appetiten kommer, mens man spiser; her er Appetiten kommen, endnu før man er begyndt at spise. Men man kan ogsaa gabe saa højt, at Kæberne gaa af Led.

Saa synes det, at denne Skala er vilkaarlig. Ja, det er den, det er enhver saadan Skala. Den maa altid mere eller mindre bero paa et Skøn. Men naar man siger, at Stigningen er svag, og at der ikke er tilstrækkelig mange Trin, ikke tilstrækkelig mange Overgange i Procentens Størrelse, efterhaanden som Indtægterne vokse, saa beror dette paa en fuldstændig Misforstaaelse. I den Lov, der her foreligger, er der to Momenter, som begge medføre en Stigning i Beskatningen af Indkomsterne op efter. Der er to Momenter, som virke jævnsides i samme Retning, og som tilsammen medføre, at den Stigning, som denne Lov fremviser, er endog særdeles betydelig. Paa den ene

Side er der Stigning i den nominelle Skatteprocent, som begynder med 1,3 og slutter med 2,5. Men ved Siden heraf have vi bibeholdt den Bestemmelse, som fandtes i de oprindelige Lovforslag om et ensartet Fradrag for alle Indkomster, et Fradrag, som i Skattekommissionen blev forhøjet til 800 Kr. i Kjøbenhavn, 700 i Købstæderne og 600 Kr. paa Landet. Derved at disse to Momenter arbejde Haand i Haand, fremkommer der en Stigning i Beskatningen, som er, siger jeg, meget betydelig. Det ærede Medlem for Valbykredsen (Oscar Hansen) bemærkede forleden, at en Indtægt af 2,000 Kr. skal efter Lovforslaget svare 1,4 pCt., medens en Indtægt af 100,000 Kr. kun skal svare $2\frac{1}{2}$ pCt., altsaa der er mellem Skatten af disse to Indkomster kun en Forskel af omtrent 1 pCt. Men det er jo fuldstændig forkert. Det ærede Medlem har aldeles overset det Moment, at der fradrages et Beløb, som, for saa vidt vedkommende bor i Kjøbenhavn, er 800 Kr. Naar jeg tager det med, bliver der i Indkomsten paa 2,000 Kr. først at fradrage 800 Kr., og tilbage bliver saaledes 1,200 Kr. Hvis nu Manden har Børn — og det var navnlig Hensynet til Børnene, som det ærede Medlem fremhævede burde begrunde en forholdsvis ringere Beskatning af de lavere Indkomster — har han blot to Børn, fradrages der yderligere 200 Kr. Tilbage bliver der altsaa kun 1,000 Kr., hvoraf der skal svares Skat. Af disse 1,000 Kr. svarer han 1,4 pCt., det vil sige 14 Kr. Det er ikke 1,4 pCt. af hans Indkomst, 2,000 Kr., men kun det halve, 0,7 pCt. Udregnes paa samme Maade den Skat, som en Mand svarer, naar han har 100,000 Kr. i Indtægt, bliver den 2,475 pCt. Det vil altsaa sige, at hans Skatteprocent er $3\frac{1}{2}$ Gange saa høj som den andens. Men hertil kommer yderligere, at ved Siden af Indkomstskatten er der en Formueskat, og det er noget, som siger sig selv, at navnlig de højeste Indtægter ere dem, som for en meget væsentlig Del hidrøre fra Formue og altsaa derigennem faa et Plus i Skat. Da Formueskatten nu er foreslaaet til $\frac{6}{10}$ pro mille, hvilket med en Rentefod af 4 pCt. svarer til $1\frac{1}{2}$ pCt. af Indkomsten, vil det sige, at i Virkeligheden svarer en Indkomst paa 100,000 Kr., for saa vidt den hidrører fra Formue, ikke $2\frac{1}{2}$ men 4 pCt. Den Stigning, som herved fremkommer, er stærkere end Stigningen efter den preussiske Skala. Den er stærkere allerede i selve Indkomstskatten, og endnu mere, naar man ogsaa tager For-